

Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 33

**Ақойид
Шинохти Худованд
Вучуди Худованд ва тавҳиди Ё**

**Аҳком
Вилоят, қазоват ва шаҳодат**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Се гуфтор аз он ҳазрат ҳокӣ аз инки вилоят танҳо барои
Худованд аст ва наздик шудан ба он ҷуз барои касе ки
Худованд ба ӯ изн додааст ҷойиз нест.

1. أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّالِقَانِيُّ قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ الْهَاشِمِيَّ الْخُرَاسَانِيَّ عَنِ الْوَلَايَةِ فَقَالَ: هِيَ الْأَمْرُ وَالنَّهْيُ لَا يَكُونَانِ إِلَّا لِلَّهِ فَمَنْ يَأْمُرُ مِنْ دُونِهِ وَبِنَهْ فَلَيْسَ لَهُ طَاعَةٌ وَ مَنْ يُطِيعُهُ فَإِنَّمَا عَبْدُ الطَّاعُوتِ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ! ثُمَّ قَرَأَ: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاعُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ثُمَّ قَالَ: مَنْ يَتَّخِذْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا فَهُوَ كَافِرٌ وَإِنْ زَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ!

Тарҷумаи гуфтор:

Аҳмад ибни Абдурраҳими Толиқонӣ моро дод, гуфт: Аз Мансури Ҳошими Хуросонӣ дар бораи вилоят пурсидам, пас фармуд: Он амр ва наҳйе аст ки ҷуз барои Худованд нест, пас ҳар кас ҷуз Ё ки амр ва наҳй кунад барои ӯ итоъате нест ва ҳар кас ки ӯро итоъат кунад ҳароина тоғутро парастадааст ва онон ҳамона кофиронанд! Сипас ин ояро хонд: <<Худованд валии касоне аст ки имон оварданд, ононро аз торикиҳо ба нур берун меоварад ва касоне ки кофир шуданд авлиёашон тоғутонанд, ононро аз нур ба торикиҳо берун меоваранд, онон ёрони оташанд ва онон дар он ҷовидон хоҳанд буд>> (Бақара/ 257)! Сипас фармуд: Ҳар кас ҷуз Худованд валие бигирад ӯ кофир аст агарчи худро мусалмон бипиндорад!

2. أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ الطَّبْرِيُّ قَالَ: سَأَلْتُ الْعَالِمَ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ مَا كَانَتْ الشَّجَرَةُ؟ قَالَ: كَانَتْ الْأَمَانَةُ! فَرَأَانِي أَنْظُرُ إِلَيْهِ فَقَالَ: أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾؟! قُلْتُ: إِنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّهَا كَانَتْ التَّفَاحُ! قَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ! إِنَّ ثَمَارَ الْجَنَّةِ لَيْسَتْ كَثِمَارِ الدُّنْيَا، إِنَّهَا الْعِلْمُ وَإِنْ كَانَتْ التَّفَاحُ! قُلْتُ: وَمَا الْأَمَانَةُ؟! قَالَ: الْوَلَايَةُ! فَلَا تَقْرَبُوا الْوَلَايَةَ فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуллоҳ ибни Ҳабиби Табарӣ моро хабар дод, гуфт: Аз олим дар бораи сухани Худованди баландмартаба пурсидам ки мефармояд: <<Ва гуфтем эй одам! Ту ба ҳамроҳи ҳамсарат дар бихишт сокин шавед ва аз ҳар ҷои он ки мехоҳед озодона бихуред ва ба ин дарахт наздик нашавед ки дар он сурат аз золимон хоҳед буд>> (Бақара/

35)! Он дарахт чи буд? Фармуд: Амонат буд: Пас манро дид ки (бо таъачҷуб) ва ӯ менигарам, пас фармуд: Оё сухани Худованди баландмартабаро нашунидаи ки мефармояд: <<Мо амонатро ба осмонҳо ва замин ва кӯҳҳо арза кардем, пас сар боз заданд аз инки онро бардоранд ва аз он тарсиданд ва инсон онро бардошт! Ҳароина ӯ бисёр золим ва ҷоҳил аст>> (Аҳзоб/ 77)! Гуфтам: Онҳо мегӯянд ки он дарахти себ буд! Фармуд: Эй Абдуллоҳ! Меваҳои Биҳишт монанди меваҳои дунё нест, он илм аст агарчи себ бошад! Гуфтам: Бо ин васф, амонат чист? Фармуд: Вилоят! Пас ба вилоят наздик нашавед ки дар он сурат аз золимон хоҳед буд!

Шарҳи гуфтор:

Муроди он ҳазрат аз инки <<Вилоят танҳо барои Худованд аст>>, чунонки дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> мабҳаси <<Ҳокимияти ғайри Худованд>> табиин фармуда, он аст ки ҳаққи амр ва наҳй танҳо барои Худованд аст ва касе ҳаққи амр ва наҳй надорад магар инки Худованд онро барои ӯ қарор дода бошад ва бо ин васф, амр ва наҳйи касе ки Худованд барои ӯ ҳаққи амр ва наҳйе қарор дода, вилояти Худованд аст ва қабули он имон шумурда мешавад ва амр ва наҳйи касе ки Худованд барои ӯ ҳаққи амр ва наҳйе қарор намода, вилояти ғайри Худованд аст ва қабули он шарик шумурда мешавад ва мисдоқи бандагии тоғут аст ва ҳар фасоде ҳаст аз он бар меҳезад; То ҷойе ки дар гуфтори дигарӣ аз он ҳозрат омадааст:

3. أَخْبَرَنَا ذَاكِرُ بْنُ مَعْرُوفٍ الْخُرَاسَانِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: لَوْ خَرَّتِ السَّمَاءُ عَلَى الْأَرْضِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَلِيَ النَّاسَ مَنْ لَمْ يُؤْلِهِ اللَّهُ!

Тарҷумаи гуфтор:

Зокир ибни Маъруфи Хуросонӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам Мансур мефармояд: Агар осмон бар замин бияфтад беҳтар аз ин аст ки марде бар мардум вилоят ёбад ки Худованд ӯро вилоят намодааст!

